

תפ"ח 31337-11-20 (מרכז) - מדינת ישראל נ' מוחמד תאג'

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ'
תאג' (עציר)

לפני כבוד השופט, סגן הנשיאה עמי קובו, אב"ד
כבוד השופט מיכאל קרשן
כבוד השופטת מרב גרינברג

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז מרכז
ע"י

נגד

הנאשמים
מוחמד תאג'
ע"י עו"ד אבי כהן

גזר דין

1. הרשענו את הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע כל אשר יוחס לו בכתב האישום המתוקן, וכפועל יוצא בעבירות הבאות: **רצח בנסיבות מחמירות, כניסה והתפרצות למקום מגורים, שוד בנסיבות מחמירות וניסיון לקשור קשר לפשע.**

2. בהכרעת הדין קבענו כי הנאשם, אשר הכיר את תושב לוד מר סיימון קרמנוקיאן בן ה-92 (להלן: **המנוח**) מעבודות שיפוצים שביצע בדירתו, התפרץ בלילה שבין 8.10.2020 ל-9.10.2020 לדירת המנוח, הממוקמת בקומה השלישית והאחרונה בבניין "רכבת", דרך חלון חדר המקלחת אליו השתלשל מגג הבניין. זאת, לאחר שלא הצליח לפרוץ את דלת הכניסה באמצעות מברג.

הנאשם פרץ לדירת המנוח למטרת שוד. בדירה תקף הוא באכזריות רבה את המנוח, גרר אותו מחדר לחדר בדירה, תקף אותו בכל חלקי גופו וחנק אותו. החבלות שנמצאו על גופתו של המנוח לימדו כי מותו נגרם כתוצאה מכל אחד משלושה מנגנוני המתה שונים שנגרמו מהמכות, שכל אחד מהם התרחש בעת שהמנוח היה עדיין בין החיים. הנאשם עזב את דירת המנוח כשבידו רכוש בשווי לא ידוע, לרבות שטרות כסף טורקי, שעון זהב ושרשרת זהב.

3. יצוין כי טרם הרצח סיפר הנאשם לידידו ראזי, בדירתו של ראזי ביפו, על אדם מבוגר שחי לבד בדירה בלוד וברשותו ממון רב, ועניין אותו בביצוע משותף של השוד. הנאשם וראזי נסעו לבית קרוביו של ראזי

בלוד, שם ניסה הנאשם לעניין אנשים נוספים בביצוע השוד, אך בסופו של דבר גורש הנאשם מן המקום בשעת לילה מאוחרת, ושם פעמיו לביצוע השוד והרצח לבדו.

טענות הצדדים

4. ב"כ המאשימה, עו"ד שירה לייטרסדורף, טענה כי לנוכח הרשעתו של הנאשם בעבירה של רצח בנסיבות מחמירות, יש להטיל עליו מאסר עולם כעונש חובה. מדובר ברצח שבוצע תוך כדי עבירת השוד, אשר לשם השלמת תכניתו העבריינית היה הנאשם מוכן להמית אדם. מעשי הנאשם כללו אלימות חמורה ואכזריות כלפי קשיש בן 92. לחובתו של הנאשם עבר פלילי. המאשימה עתרה גם למאסר על תנאי, ובשל העדר קרובי משפחה לא עתרה לפיצוי.

5. ב"כ הנאשם, עו"ד אבי כהן, טען שהנאשם חוזר וטוען לחפותו. לנוכח הוראות החוק, אינו מתנגד לעונש מאסר עולם.

דין והכרעה

6. הנאשם הורשע כאמור בעבירה של רצח בנסיבות מחמירות, בהתאם לסעיף 301א(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977, שכן המית את המנוח בכוונה במטרה לאפשר את ביצועה של עבירה אחרת (שוד בנסיבות מחמירות), או להקל את ביצועה, או להסתיר את ביצועה.

7. העונש על העבירה המרכזית בה הורשע הנאשם הוא מאסר עולם ועונש זה בלבד. במסגרת הרפורמה בעבירות ההמתה מצא המחוקק לאמץ, בשינויים שאינם מעניינים כאן, את הדין הקודם שהשווה את העונש במקרים מסוג זה לעונש המנדטורי שהיה צמוד לעבירת הרצח "בכוונה תחילה".

כפי שציין כב' השופט י' אלרון בע"פ 2083/22 יין נ' מדינת ישראל, פסקה 28 (5.2.2023) (להלן: **עניין יין**):

"ביסוד נסיבה מחמירה זו טעמים מגוונים - מבחינת שיקולי גמול, המתה בנסיבות אלו מלמדת על "חוסר מעצורים מוסריים" של הרוצח, אשר מוכן להקריב חיי אדם לצורך השגת המטרה של ביצוע עבירה אחרת. בנוסף, נסיבה זו חושפת את מסוכנותו הרבה של הרוצח, אשר למען השלמת תכניתו העבריינית מוכן להמית אדם משל היה "מכשול" אשר יש להסירו מן הדרך. שיקולי הרתעה תומכים אף הם בהחמרת הענישה ברצח הנעשה בנסיבות אלו, כדי לאיין את תוחלת הרצח הנעשה לצורך ביצוע עבירה אחרת או כדי להימלט מעונש בגינה"

8. רצח המתבצע לצד ביצוע שוד היה ונשאר מקרה טיפוסי של רצח הנעשה "במטרה לאפשר ביצוע

עבירה אחרת או להקל את ביצועה" (**עניין יין**, פסקה 33). כך בדרך כלל וכך בענייננו. כעולה מן הממצאים שקבענו בהכרעת הדין, הנאשם מוכן היה להמית את המנוח, באכזריות רבה, רק משום שהיווה "מכשול" אשר עמד בדרכו להשגת מטרתו.

מקרה זה מדגים אפוא בצורה טובה את ההצדקה המלאה להשתת עונש מאסר עולם חובה במקרי רצח לשם שוד.

9. בהינתן טיב העונש הצמוד לעבירה המרכזית בה הורשע הנאשם, והיבלעות מרבית העבירות הנוספות במעשה ההמתה, עתרה המאשימה לגזור על הנאשם עונש עיקרי של מאסר עולם בלבד, וכך נעשה.

10. בצד זה לא ראינו מניעה לחייב את הנאשם בעונש מאסר על-תנאי בגין העבירות הנוספות בהן הורשע. הנאשם הוא אדם צעיר (כבן 39) ואפשר שעונשו ייקצב ביום מן הימים, ומאסר על-תנאי הוא אמצעי הכרחי בהרתעתו אם ישוחרר ממאסר.

11. בכל הנוגע לפיצוי, הרי שהמאשימה לא עתרה לפיצוי.

12. אנו גוזרים אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר עולם, החל מיום מעצרו, 19.10.2020.

ב. מאסר על-תנאי בן 18 חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו, לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב סיוון תשפ"ד, 18 יוני 2024, בנוכחות הצדדים.

מרב גרינברג, שופטת

עמי קובו, שופט, סגן הנשיאה, מיכאל קרשן, שופט